

1.UVOD

U današnje vrijeme, u vijeku naučno-tehničke revolucije, racionalno iskorištavanje vodenih resursa jedan je od glavnih zadataka gotovo u svim zemljama svijeta. Ovom problemu svojevrsnu pažnju posvećuje niz međunarodnih organizacija.

Istraživanja Svjetske zdravstvene organizacije (WHO), koja su obuhvatila 91 zemlju u razvoju, sa oko 472 miliona stanovnika u urbanim sredinama i oko 1,24 miliona stanovnika na selu, pokazuju da se 50% urbanog stanovništva snadbijeva vodom iz gradskih vodovoda (19% iz javnih česmi), dok u seoskim područjima zdravu pitku vodu ima samo 14% stanovnika.

Istraživanja FAO u osam zemalja u razvoju pokazala su nevjerovatan podatak - da je smrt 90% djece prouzrokovana higijenski neispravnom vodom.

Zdrave i čiste vode sve je manje, uglavnom zbog kontinuiranog zagađenja. S druge strane, sve je veća potražnja i potrošnja novih količina vode, uslijed povećanja broja stanovnika i kapaciteta industrije, poljoprivrede, energetike i dr.

Kad se uzme u obzir da je uz gradove najviše locirana i industrija, koja je jači zagađivač od stanovništva, onda se može pretpostaviti kakav bi bio kvalitet raspoloživih količina pitke vode ako se ne bi preduzele mjere za njeno racionalno korištenje i zaštitu od zagađivanja. Prema tome, zagađene vode, koje se najčešće ispuštaju neprečišćene gotovo iste vodotoke odakle se vrši vodosnabdjevanje, prijeti smanjenjem raspoloživih vodnih resursa, mada se oni stalno obnavljaju u okviru hidrološkog ciklusa.

Ne očekujući nikakva spektakularna rješenja, razumnim i ekonomičnim ponašanjem, čovjek može, sačuvati vodu, tako što će, utičući na prirodni hidrološki ciklus, pravilno sakupiti i prečistiti zagađenu vodu i racionalno eksploatisati izvorišta vode.

U ovom važnom i humanom poslu, čovjek nužno treba da promjeni i svoj stav o vodi, kao bogastvo koje je neiscrpno i jeftino i prema kojem se može odnositi bilo kako. Ako se ne shvati da je voda eliksir žive materije, nezamjenjiva mineralna sirovina, čiji režim i stanje u prirodi treba stalno proučavati kako bi se sa vodom pravilno upravljalo, doći će do nesagledivih posledica po ljudski rod.

Sa optimizmom treba očekivati da će ovaj problem, zajedno sa proizvodnjom hrane i energetike, biti pravilno shvaćen i podjednako uspješno tretiran u svim zemljama, razvijenim i onima koje pripadaju tzv. trećem svijetu.

Na istraživačkim radovima, projektovanju, gradjenju i eksploataciji sistema za snadbijevanje vodom, pored građevinskog inženjera hidrotehničke struke učestvuje i šira ekipa stručno različitih profila vezanih za: geologiju, hidrogeologiju, hemiju, bakteriologiju, elektrotehniku, mašinstvo, sanitarnu tehniku, itd.

Kada je riječ o zdravlju ljudi, voda mora biti bakteriološki ispravna, a mora imati i hemijski kvalitet.

Vodosnadbijevanje vodom grada Teslić i prigradskih naselja, kao i pratećih subjekata vrši se jednog lokaliteta.

U ovom radu biće prikazana analiza kvaliteta vode za piće, koja služi za javno snadbijevanje stanovništva i za proizvodnju životnih namirnica.

Cilj ovog rada je da se utvrdi stanje i higijenska ispravnost gradskog vodovoda Teslic i predlože mjere za poboljšanje postojećih stanja.